

Reptes

I al capdavant, potser val més que un minyó es trenqui l'espinada que no trencar-li l'empenta i el valor.

No es pot fugir davant d'una feblesa; en un moment o altre cal enfrontar-s'hi...

Robert Louis Stevenson. *L'emigrant amateur*

Potser la primera cosa que hem de tenir sempre molt present és que l'instint d'autoprotecció existeix. Quan una criatura el té disminuït significa que algú altre l'està exercint per ella. Això sí que és molt perillós. L'excés de protecció ens atrofia la capacitat innata que tenim com a éssers vius. La gran tasca educativa la tenim envers nosaltres mateixos, els adults, en tant que hem d'exercir autocontrol sobre els nostres propis temors. Esperar que un infant faci una acció sense anticipar-nos-hi ni reprimir-lo és una de els grans aportacions que podem fer a l'educació dels nostres fills.

Les dificultats són:

Distingir quan una situació de risc potencial pot ser afrontada pel nen o nena i quan no.

Poder pensar quan aquesta diferència la mesurem en funció de la competència de la criatura o de les nostres pors.

Algunes situacions que ens resulten familiars ens poden portar a vivències similars. Es tracta ara de veure possibles actituds de l'adult, amb la seguretat que n'hi ha d'altres:

Com actuem davant d'un infant que encara no ha adquirit l'habilitat de nedar i és a prop d'una piscina? L'apartem del lloc, mirem de fer-li por perquè no s'hi acosti, el controlem de prop, a distància...

Hem pensat quan podrà el nostre fill començar a utilitzar un ganivet que talli?
Enfilar-se és una necessitat dels infants, com hi reaccionem?

Depenent de les nostres actituds de protecció adequada o excessiva els nens van consolidant l'energia, l'empenta i el valor que els hi són propis o els van disminuint proporcionalment al grau de repressió que pateixin.

L'èxit d'un nen quan aconsegueix enfilar-se a un arbre o aguantar-se amb la bicicleta, posem per cas, és seu! Encara que això vagi precedit de molts intents i fracassos o frustracions que són ben sanes. Però ho ha de fer sol, no cal l'estimulació ni aplanar-li el camí.

Si hi intervenim, l'èxit serà nostre i no tenim cap dret a prendre-li!

Les dues actuacions possibles, deixar que la criatura s'enfronti a les pròpies febleses, sigui superant-les o acceptant-les, o bé intervenir facilitant de manera que l'ajudem a superar el repte, deixaran empremta en ell, en l'autoestima i li suposaran una manera d'encarar la vida. Hem parlat de: repte, risc, èxit, fracàs, frustració, intervenció, anticipació, autonomia, autoestima, control, protecció i por.